

PROWINCJA POLSKA
ZAKONU SZPITALNEGO ŚW. JANA BOŻEGO
PW. ZWIASTOWANIA NMP

BR. EUGENIUSZ KRET OH
PROWINCJAŁ

PRZYSZŁOŚĆ
SZPITALNICTWA
W PROWINCJI POLSKIEJ

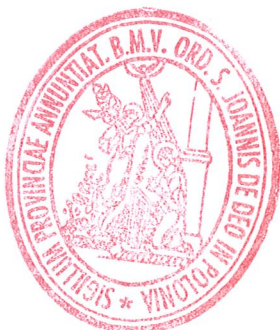
Warszawa, dnia 06 marca 2018 r.
L. dz. V/2a/107/18

Drodzy Bracia i Współpracownicy, droga Rodzino św. Jana Bożego,

Przesyłając życzenia Ojca Generała skierowane na Uroczystość św. Jana Bożego do Braci i całej naszej Rodziny św. Jana Bożego, pragnę również złożyć Wam wszystkim moje najserdeczniejsze życzenia - niech naszej posłudze służenia chorym i potrzebującym na wzór św. Jana Bożego, stale towarzyszy Boże błogosławieństwo na każdy dzień.

Jednocześnie proszę Was wszystkich, tak Braci, jak i Współpracowników pamiętać w modlitwie o naszych przygotowaniach do XXXII Kapituły Prowincjalnej, by troska o przyszłość szpitalnictwa w Polskiej Prowincji zaowocowała jeszcze większą gorliwością w naszej służbie i by posługa ta była zgodna z Bożą wolą.

Z pamięcią w modlitwie

Wasz

br. Eugeniusz Kret
Prowincjał

Załącznik:

- List Ojca Generała

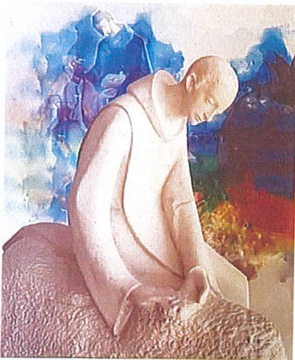
Fra Jesús Clayo
Priore Generale

Rzym, 8 marca 2018
Prot. N. PG013/2018

ŚWIĘTY JAN BOŻY

Twój brat Jan Boży, najmniejszy ze wszystkich

Do wszystkich Braci i Współpracowników oraz członków Rodziny Szpitalnej św. Jana Bożego

Z okazji święta św. Jana Bożego, naszego Założyciela, przesyłam moje najserdeczniejsze życzenia radosnego przeżywania wszystkich uroczystości związanych z naszym Patronem.

W pierwszej połowie tego roku, w całym Zakonie, odbywają się kapituły prowincjalne. Właściwie znaczna część z nich już się odbyła. Zgodnie z tym, na co Zarząd Generalny kładł szczególny nacisk w ostatnich latach, główny temat kapituł brzmi: *Przyszłość szpitalnictwa w prowincji*. Chodzi o dokonanie koniecznego procesu rozeznania, opartego na teraźniejszości i skierowanego ku przyszłości, aby pozostać wiernym Panu i Kościołowi, charyzmatowi i misji Zakonu, ubogim, chorym i potrzebującym wokół nas, którzy są głównym celem naszej misji. Jest to wyzwanie, które w sposób szczególny będzie rozważane w przyszłym roku podczas Kapituły Generalnej.

W tym kontekście cenię sobie odwagę niektórych prowincji, które rozpoczęły już proces rozeznania i podjęły konkretne kroki. W szczególności mam tutaj na myśli Prowincje Hiszpanii i Ameryki Łacińskiej, które po trzech latach wspólnych prac zdecydowały się na swoich kapitułach, aby utworzyć tylko jedną Prowincję dla Hiszpanii i jedną dla całej Ameryki Łacińskiej. Na utworzenie nowych prowincji przeznaczyli sobie okres około dwóch lat, podczas którego zostaną ustanowione odpowiednie struktury kanoniczne. Wszystko po to, aby pozostać wiernymi dziedzictwu naszego Założyciela.

Św. Jan Boży ciągle stanowi inspirację dla całej Rodziny Szpitalnej. W jego listach, biografiach i innych dokumentach, a także w jego życiu, znajdujemy wiele przykładów, które motywują nas w naszym życiu codziennym oraz inspirują tych, którzy stykają się z charyzmatem janowym.

Chciałbym przypomnieć słowa, jakimi kończył on swoje listy: *Twój brat Jan Boży, najmniejszy ze wszystkich*. Zwróciłem na nie uwagę, ponieważ nie był to tylko utarty zwrot. Czasami dodawał do słowa *najmniejszy*, także określenie *nieposłuszny*. Wyrażało ono głęboko przeżywaną pokorę wobec Boga i wobec ludzi, pokorę właściwą temu, kto doświadczył Bożej miłości i miłosierdzia. Tylko ten, kto żyje w ten sposób, odkrywa ogrom Bożej miłości i małość człowieka, czuje się pełen pokory wobec Niego i wobec bliźnich, których zobowiązuje się kochać i którym chce służyć.

Zaiste, jest to doświadczenie nadrzędne, w wymiarze ludzkim i duchowym, które chciałbym u św. Jana Bożego podkreślić i do naśladowania którego wszystkich zachęcam – lub przynajmniej do tego, by dzięki temu doświadczeniu wzrastać. Rodzi się z niego prawdziwa pokora. I gdy jest ona prawdziwa, tworzy fundament, na którym buduje się życie pełne sensu, oddane służbie Bogu i innym ludziom, szczególnie tym najślabszym i najbardziej potrzebującym.

Pokora jest nie tylko podstawową cnotą ewangeliczną praktykowaną na poziomie osobistym, jest nią również na poziomie Kościoła i dzieł, a w naszym przypadku na poziomie naszego Zakonu i naszej Rodziny. Pokusa wielkości, siły i dbania o pozory, jest zawsze obecna w ludziach i w instytucjach. To pokusa polegająca na pragnieniu własnej wspaniałości, potęgi i uznania społecznego. Nie powinniśmy jednak o te rzeczy zabiegać, lecz bardzo uważać, by nie ulec owej pokusie, która zresztą bardzo często nie jest prawdziwa; jest jedynie oślepiającym, niepokrywającym się z rzeczywistością pożądaniem.

Tak też powinno być wśród nas. Nie jesteśmy ani wielcy, ani silni; i jeśli cieszymy się uznaniem, to dzięki świadectwu wielu braci i współpracowników. Powinniśmy przeżywać je jedynie jako efekt uboczny spełniania naszego obowiązku, bez podkreślania naszych szczególnych zasług. Czasami musimy być również pokorni, po to, aby umieć przyznać się do naszych błędów i słabości i za nie przeproszać. Stanowi to część pokory, jakiej uczy nas św. Jan Boży, *nasz brat, najmniejszy ze wszystkich*. My wszyscy także powinniśmy być dla innych *ich braćmi, najmniejszymi ze wszystkich*.

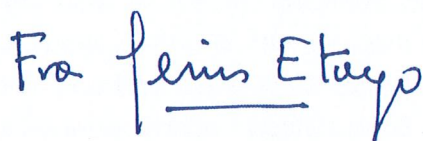
Jestem pewien, że jeśli będziemy wzrastać w tej cnotce, przyszłość będzie o wiele wyraźniejsza dla każdego, kto jest częścią Rodziny Szpitalnej św. Jana Bożego, ponieważ pokora jest podstawą miłości i szpitalnictwa. Nas Założyciel jest dla nas tego przykładem.

Zgodnie z naszym zwyczajem, przy tej okazji naszego święta, pragnę przekazać całej Rodzinie Szpitalnej informacje dotyczące rezultatów kampanii prowadzonej w roku 2017, której celem było wsparcie „Projektu usprawnienia resocjalizacji i poprawy jakości opieki w dziele św. Jana Bożego w Quito” w Ekwadorze. Suma zgromadzonych środków wynosi 410.708,73 Euro i jest owocem hojności i solidarności wszystkich, za co jeszcze raz składam Wam najszczerze podziękowania.

Jednocześnie pragnę również poinformować, że celem kampanii w bieżącym, 2018 roku, jest wsparcie projektu „**Akassato (Cotonou) Wiceprowincji św. Ryszarda Pampuri (Benin-Togo)**”. Projekt dotyczy przychodni i ośrodka rehabilitacji z ozonoterapią. Z góry dziękuję Wam za hojność i proszę Was o wsparcie tego projektu, abyśmy nadal mogli rozwijać naszą służbę wobec osób chorych, ubogich i potrzebujących w tej części Afryki.

Wszystkim życzę radosnego święta św. Jana Bożego. Niech wezwanie św. Jana Bożego do pokory zachęci nas do wzrastania jako Rodzina św. Jana Bożego i do radykalnego poświęcenia się służbie najślabszym i najbardziej bezbronny w naszym społeczeństwie, czyniąc Bożą miłość obecną poprzez szpitalnictwo zgodne ze stylem, którym żył i który nam przekazał nasz Założyciel.

Zjednoczeni w Panu i w św. Janie Bożym przyjmijcie braterskie pozdrowienia.

Br. Jesús Etayo

Przełożony Generalny